Obrnljive funkcije so sfere v svetu

Timon Najdovski Mentor: prof. dr. Andrej Bauer Somentor: asist. - razisk. PhD. Egbert Marteen Rijke

27. februar 2024

1 Osnove Martin-Löfove odvisne teorije tipov

Sledeč [1] bomo v tem poglavju predstavili osnovne koncepte Martin-Löfove odvisne teorije tipov. Zaradi njihove razsežnosti se ne bomo spustili v podrobnosti formalnih definicij, vendar bomo osnove opisali v nekoliko neformalnem slogu.

Osnovni objekti, s katerimi bomo delali, so tipi, ki jih bomo označevali z velikimi tiskanimi črkami, kot so A, B in C. Tipi lahko vsebujejo elemente, kar bomo označili z zapisom x:A, ki ga preberemo kot x je tipa A. Zapis x:A je v mnogih pogledih podoben relaciji $x \in A$ iz formalizma teorije množic, vendar se od nje razlikuje v nekaj pomembnih pogledih. Elementi v teoriji tipov obstajajo samo znotraj svojih tipov, kar pomeni, da za element x:A vprašanje "Ali velja x:B?" sploh ni smiselno. V nasprotju s tem lahko v teoriji tipov x:A le predpostavimo, ali pa konstruiramo po nekem zaporedju sklepov.

Iz znanih tipov lahko tvorimo mnoge sestavljene tipe, nekaj od katerih naštejemo spodaj. Sestavljene tipe podamo s sklepi, ki nam omogočajo delo z njihovimi elementi, in z enačbami, ki nam omogočajo, da en izraz nadomestimo z drugim.

- Koprodukt A + B, za katerega veljata sklepa:
  - Če velja x: A, velja $\iota_1(a): A+B$.
  - Če velja y: B, velja $\iota_2(b): A+B$.
- Produkt $A \times B$, za katerega veljajo sklepi:
  - Če velja $t: A \times B$, velja $\pi_1(t): A$.
  - Če velja $t: A \times B$, velja $\pi_2(t): B$.
  - Če veljata x : A in y : B, velja $(x, y) : A \times B$.
  - Za vsak a: A in b: B velja $\pi_1(a,b) \doteq a$ in $\pi_2(a,b) \doteq b$.
- Funkcijski tip $A \to B$, za katerega veljajo sklepi:
  - Če veljata x: A in $f: A \to B$, velja f(x): B.
  - Če pod predpostavko x:A velja b(x):B, velja $\lambda x.b(x):A\to B$.
  - Za vsak a: A velja enakost $(\lambda x.b(x))(a) \doteq b(a)$.
  - Za vsako funkcijo $f:A\to B$ velja enakost $\lambda x.f(x)\doteq f.$

S tipi ne želimo predstaviti samo matematičnih objektov, temveč tudi matematične trditve, kar bomo dosegli preko tako imenovane interpretacije $izjave\ kot\ tipi$ (ang. $propositions\ as\ types$). V tej interpretaciji vsaki trditvi dodelimo tip, elementi katerega so dokazila, da ta trditev velja. Tako konstrukcija elementa p:P postane konstrukcija dokazila veljavnosti trditve P, kar pa ustreza dokazu trditve P. Če si sedaj zopet ogledamo konstrukcije koprodukta, produkta in funkcijskih tipov, vidimo, da ustrezajo disjunkciji, konjunkciji in implikaciji med trditvami.

Kadar lahko pod predpostavko x:A tvorimo tip B(x), takrat B imenujemo odvisen tip oz. družina tipov nad A. Za A tip in B družino tipov nad A definiramo še dva sestavljena tipa:

- 1. Odvisna vsota $\sum (x : A) B(x)$, za katero veljajo sklepi:
  - Če velja $t: \sum (x:A) B(x)$, velja $\pi_1(t): A$.
  - Če velja $t: \sum (x:A) B(x)$, velja $\pi_2(t): B(\pi_1(t))$.
  - Če veljata x : A in y : B(x), velja $(x, y) : \sum (x : A) B(x)$.
  - Za vsak a:A in b:B(a) velja $\pi_1(a,b) \doteq a$ in $\pi_2(a,b) \doteq b$.
- 2. Odvisni produkt $\prod (x : A) B(x)$, za katerega veljajo sklepi:
  - Če veljata x : A in $y : \prod (x : A) B(x)$, velja f(x) : B(x).
  - Če pod predpostavko x: A velja b(x): B(x), velja $\lambda x.b(x): \prod (x:A) B(x)$.
  - Za vsak a:A velja enakost $(\lambda x.b(x))(a) \doteq b(a)$.
  - Za vsako element $f: \prod (x:A)B(x)$ velja enakost $\lambda x. f(x) \doteq f$.

V interpretaciji $izjave\ kot\ tipi$ odvisna vsota ustreza eksistenčni kvantifikaciji, odvisni produkt pa univerzalni kvantifikaciji. Če je namreč A tip in P družina tipov nad A, lahko tedaj element p:P(a) razumemo kot dokazilo, da $predikat\ P\ velja\ za\ element\ a$. Tako lahko par $(a,p):\sum (x:A)\ P(x)$ razumemo kot dokazilo, da $obstaja\ a$, $za\ katerega\ velja\ P(a)$, funkcijo $f:\prod (x:A)\ P(x)$ pa kot prireditev, ki vsakemu elementu x:A priredi dokazilo f(x):P(x), torej kot dokazilo, da $za\ vsak\ x\ velja\ P(x)$.

2 Sintetična homotopska teorija

V tem poglavju bomo predstavili, kako lahko odvisno teorijo tipov uprabimo za razvoj tako imenovane sintetične homotopske teorije. V tej interpretaciji bomo družine tipov B nad A razumeli kot vlaknenja nad A, kjer vsaki točki x prostora A priredimo prostor B(x), ki leži nad x. Odvisno vsoto $\sum (x:A)B(x)$ lahko tako razumemo kot totalni prostor vlaknenja B, odvisni produkt $\prod (x:A)B(x)$ pa kot prostor prerezov vlaknenja B.

Za homotopsko interpretacijo odvisne teorije tipov bo ključna vključitev tipa identifikacij: za vsaki točki x,y:A bomo definiramo tip ld (x,y), ki ga bomo razumeli kot tip poti med točkama x in y v prostoru A. Identifikacije med točkami lahko razširimo do homotopije med funkcijami: za funkciji $f,g:A\to B$ definiramo tip

$$f \sim g := \prod (x : A) \operatorname{Id}(f(x), g(x)).$$

Elementi $f \sim g$ so torej dokazila, da za vsako točko x:A obstaja pot med točkama f(x) in g(x), kar ustreza klasični definiciji homotopije.

Za funkcijo $f:A\to B$ lahko sedaj definiramo $tip\ prerezov$

$$\mathsf{section}\,(f) := \sum \left(g: B \to A\right) \left(f \circ g \sim id\right)$$

in tip retrakcij

$$\mathsf{retraction}\,(f) := \sum \left(g: B \to A\right) (g \circ f \sim id).$$

Preko pojmov prereza in retrakcije lahko definiramo ekvivalenco tipov, ki ustreza homotopski ekvivalenci med prostori. Pravimo, da je funkcija f ekvivalenca, če ima tako prerez, kot retrakcijo, torej če obstaja element tipa

$$is-equiv(f) := section(f) \times retraction(f),$$

za tipa A in B pa pravimo, da sta ekvivalentna, če obstaja ekvivalenca med njima, torej element tipa

$$A\simeq B:=\sum \left(f:A\rightarrow B\right) \text{is-equiv}\left(f\right) .$$

Elementi $A \simeq B$ so torej peterice (f,g,H,h,K), kjer je H homotopija, ki dokazuje, da je g prerez f, K pa homotopija, ki dokazuje, da je h retrakcija f.

V definiciji ekvivalence smo zahtevali, da ima dana funkcija f ločen levi in desni inverz, lahko pa bi lahko zahtevali tudi, da ima obojestranski inverz, kar lahko izrazimo s tipom

$$\text{is-invertible}\,(f) := \sum \left(g: B \to A\right) ((f \circ g \sim id) \times (g \circ f \sim id)),$$

ki ga imenujemo tip inverzov funkcije f. Če obstaja element tega tipa, tedaj za funkcijo f pravimo, da je obrnljiva. Čeprav se na prvi pogled zdi, da je pojem inverza močnejši od pojma ekvivalence, bomo pokazali, da sta pravzaprav logično ekvivalentna. Dokaz je povsem analogen dokazom v algebri, kjer lahko pokažemo, da ima element z levim in desnim inverzom enoličen obojestranski inverz, le da dokaz poteka na nivoju homotopij, namesto enakosti.

Kljub temu pa med obrnljivostjo in ekvivalenco obstaja razlika: pokazali bomo, da pod predpostavko obstoja tako imenovanih $vi\check{s}jih$ induktivnih tipov obstajajo funkcije f, za katere ne obstaja ekvivalenca is-equiv $(f) \simeq$ is-invertible (f). Da bi to razliko bolje razumeli, bomo vpeljali pojem kontraktibilnosti tipov: pravimo, da je tip A kontraktibilen, če obstaja element tipa

$$\operatorname{is-contr}\left(A\right):=\sum\left(c:A\right)\prod\left(x:A\right)\operatorname{Id}\left(c,x\right),$$

kar pove, da v tipu A obstaja odlikovana točka c, s katero so identificirane vse ostale točke. Preko kontraktibilnosti definiramo še sledeč tip:

$$is-prop(A) := A \rightarrow is-contr(A).$$

Kontraktibilne tipe lahko razumemo kot tipe, ki imajo natanko eno točko, tipe, za katere velja is-prop, pa kot tipe, ki imajo največ eno točko, saj zanje velja, da so kontraktibilni, čim vsebujejo točko.

Pokazali bomo, da ekvivalence ohranjajo lastnost is-prop , torej, da če velja $A \simeq B$ in is-prop (A), da tedaj velja tudi is-prop (B), za tem pa skicirali dokaz trditve is-prop (is-equiv (f)) za poljubno funkcijo f. Dokaz trditve je precej tehničen, njena vsebina pa ni nepričakovana: če ima funkcija levi in desni inverz, sta ta do homotopije natanko enolično določena. Trditev pa nam pravzaprav pove še več, poleg enoličnosti levega in desnega inverza nam da tudi enoličnost homotopij, ki to potrjujeta.

Literatura

[1] Egbert Rijke. Introduction to Homotopy Type Theory. 2022. arXiv: 2212. 11082 [math.LO].